

Је ли Косово ближе проглашеној слободи или анархији и неизбежном рату?

Пише: Мехди Хусени
четвртак, 17 април 2008 23:11

* Косово је уз помоћ САД добило независност, то јест одвојило се од колонијалистичке Србије, и због тога његови албански лидери ни из каквог разлога не треба да дозволе Србији да се ни на један тренутак меша у унутрашња питања Републике Косово.

* Сада, Косову не прети опасност само од Србије и њених савезника, већ и од глади и великог сиромаштва својих грађана (близу 50%).

* Стога, политички „управљачи“ Косова треба да што је пре могуће реше економске и социјалне проблеме грађана Косова, супротно у кратком временском периоду може доћи до револта, са протестима и различитим штрајковима сиромашног слоја, који је и после завршетка рата (1999.) остао без нормалних услова за живот, као узрок сиромаштва и економске и социјалне беде.

Политички проблем (1)

Још од 10. јуна 1999. године када је Косово стављено под међународни мировни протекторат (УНМИК+КФОР) и до 17.02.2008, Београд је на Косову организовао и одржао неколико парламентарних и председничких избора на којима су гласали чланови српске мањине. Међутим, то је једна од фаталних серијских грешака влада Косова и УНМИК-а јер су пуних десет година на незаконит начин дозвољавали Србији да се на Косову меша са својим тајним и паралелним институцијама. Доказ за ово и данас је, нажалост, случај Митровице подељене на два дела као и организовање и формирање заједница српских енклава на Косову, итд.

Да нису били дозвољени избори, као и да није било десетогодишње сарадње са Србијом, северни део Митровице данас не би имао статус као „грчки Кипар“, већ би, као и сви остали делови Косова, био под надлежношћу и администрацијом УНМИК-а и фиктивне Владе Косова, која до данас није била у стању да са УНМИК-ом реши постојећи проблем на северу Митровице.

Да не би понављала раније апсурдне политичке грешке са којима би могла да буде на добитку само колонијалистичка и хегемонистичка политика Србије, Приштина треба да реагује свим правним и дозвољеним институционалним средствима, и да не дозволи никакве парламентарне изборе Србије на Косову, јер ће они оправдати колонијални суверенитет државне власти Србије на Косову.

Покушаји Владе Србије да организује парламентарне изборе на Косову се могу не другачије разумети и оквалификовати осим као директно мешање у унутрашња питања Републике Косово. Ако се и догоди такав „циркус“, то би значило да се „управљачи“ Косова слажу са свим прљавим, неисторијским, антиправним, антиалбанским критикама окупационе, колонијалистичке, великосрпске политике у вези са анти-независношћу Косова, тражећи лидерима Србије опроштај јер је Косово „грешком“, без да је „уопште питало“, без „сагласности“ Србије, прогласило своју независност.

Ако Влада Косова и УНМИК допусте парламентарне изборе Србије на Косову, онда ће под знаком питања бити легитимност Владе и Парламента Косова. У том случају, Србија ће пред светом „оправдати своје суверено право“ над Косовом.

Економски проблем (2)

Држава која нема економију не може да има ни дугорочну и стабилну политику. Једном народу (више од 50%) је ускраћено право на рад и одбачен је на улицу (без неопходне хране, одеће, крова над главом, воде за пиће, електричне енергије, без потребне здравствене и социјалне помоћи, итд), што значи да тај народ не ужива ни у каквој слободи, једнакости, демократији нити принципима своје државе. Обезбеђивање посла је природно људско право.

Потцењивање више од половине сиромашног становништва Косова је у супротности не само са унутрашњим законима досадашњих влада Косова (1999-2008), него и са законима међународне заједнице, јер је прекршено право као и основне вредности: слобода, једнакост, безбедност, ред, правда, добробит.

Пише: Мехди Хусени
четвртак, 17 април 2008 23:11

Време ће доказати да они који „стварају политику“ и искоришћавају сиромашне слојеве (не радничку класу, јер она као таква више не постоји, јер је после „економско-демократских реформи“ одбачена на улицу као „непотребна“ за „нове стандарде“; Радничка класа не постоји већ 20 година, не зове се више радничка класа, него сиротињска) на Косову, и шире, немају везе ни са политиком, ни са демократијом, ни са економијом (осим са крађама, организованим криминалом и са незаконитим богаћењем), јер ни некада, ни данас, ни сутра држава која нема своју економију, не може да има ни своју политику. То значи, нема политике без економије.

Међутим, економија једне државе не може да се развија, нити да напредује, ако ту државу предводе политички дилетанти, преваранти, шпекуланти и експлоататори, који због својих каријеристичких интереса (да би остали што дуже на власти, и да би се што више обогатили искоришћавајући народ), имају за циљ да потпуно свесно униште општи интерес народа и државе.

Међутим, албански „политички кулаци“, млади и стари, требало би да прорачунају да њихов „медени месец“ неће трајати још 20 година, као што је трајао прошле две деценије (1990-2008), већ ће бити много краћи, као последица нових криза и ратова (за хлеб и за егзистенцију), јер је више од 100 милиона људи у животној опасности због недостатка хране и због њеног поскупљења. По статистикама ММФ-а и Светске банке, само „последње три године је цена пшенице скочила за 181%, пиринча за 75%, док је храна у целини поскупела 83%. То није проузроковало само глад стотине милиона људи, већ је довело и до многобројних мера међународних организација за смањење сиромаштва. У најризичнијој групе се налази 73 милиона људи у 78 земаља међународне заједнице. Стање је сада толико алармантно да су представници ММФ-а и Светске банке апеловали на министре финансија својих држава да не чекају до одржавања састанка Групе 8 у јуну, већ да своје финансијске обавезе према фонду Светског програма за храну Уједињених Нација испуне до 1. маја. Овај хитан захтев за исплату пола милиона долара је потписао председник Светске банке, Роберт Золцик. Док је председник Међународног монетарног фонда, Доминик Штраус, нагласио да у конкретном случају није реч само о хуманитарном мотиву, већ да овај проблем може да проузрокује трговински дисбаланс, који би могао да оштети модерне светске економије“. (АФП, 14.04.2008).

Политичка каста, која искоришћава читлуке, треба да има у виду важну чињеницу да ће се, за веома кратки временски период, суочити са озбиљним економским и друштвеним проблемима сиромашног и незапосленог народа (око 50%). Владајућа албанска политичка каста се неће излагати економској, политичкој, правној и физичкој опасности због закона на снази, већ ће се излагати катастрофалном банкроту (као што су 1990 године, пре свега из економских разлога, уништени СССР и СФРЈ као последица

Је ли Косово ближе проглашеној слободи или анархији и неизбежном рату?

Пише: Мехди Хусени
четвртак, 17 април 2008 23:11

окончавања хладног рата између светских сила САД-СССР) због удара једног „новог земљотреса“, економско-финансијског, трговинског и политичког, који ће се осетити ван Балкана, међутим, срећом, он ће здробити и Балкан заједно са читавом Европом.

Овакве „тектонске“ покрете опасне по владаре и оне који искоришћавају сиромашну класу и народ из различитих земаља, одавде са Косова, а посебно из етничке Албаније, су са великим узнемирењем и потпуно разложно најављивали и стручњаци из Међународног монетарног фонда (ММФ) и Светске банке (СБ), наглашавајући да ако се не предузму хитне мере за решавање актуелног економског и финансијског проблема „на свету би ускоро могло да дође до глади и могућих ратова, јер се у најризичнијој групи у 78 земаља налази 73 милиона људи на ивици глади и сиромаштва због повећања цена хране током последње три године, што би ускоро могло да иде у корист глади, хаосу, чак и ратова милиона људи“. (АФП, 14.04.2008.)

Ову истину треба да имају у виду сви они који су се на различите начине „угојили“ и афирмисали проливеним знојем и крвљу свог народа (1989-2008) искоришћавајући их економски и политички исто као и великосрпски окупатор и његови различити савезници.

Владајућа „аристократска“ класа на државној власти, као и албански милионери, милијардери, билионери, треба да погледају шта се то догађа ван њихових „дворишта“ и „краљевских палата“, који ветрови и олује почињу да дувају у њиховим међународним економско-финансијским и политичким односима, који ће, без сумње, „дотаћи“ и њихове економске, трговинске и политичке читлуке.

Ако не баце рационални поглед ради побољшања економских и финансијских услова и животног стандарда сиромашног и незапосленог народа, убрзо ће се суочити са непредвиђеном драмом и кризом у сиромашним слојевима, заборављеним слојевима албанског народа.

Осим политичког проблема, аутаркичне и олигархијске класе на државној власти албанског друштва на Балкану убрзо ће се суочити и са револтом и немиром искоришћаваних албанских класа.

Је ли Косово ближе проглашеној слободи или анархији и неизбежном рату?

Пише: Мехди Хусени
четвртак, 17 април 2008 23:11

Главни разлози због којих може да дође до „револуције“ су глад, сиромаштво, незапосленост, различите болести, мржња и економске и политичке класне разлике.

Ове разлике су толико велике, толико апсурдне и неприхватљиве, ирационалне, толико оригиналне у негативном антиалбанском смислу и нехумане, да су довеле до страног режима као и до српскословенског освајачког режима на етнички албанској земљи.

И још неколико месеци и година, млади албански лидери ће уживати и „гојити се“ на рачун народа, повећавајући своје богатство и капитал, у име демократских реформи и новог патриотизма, што ће ускоро и време доказати.

Колико ће трајати њихово „пријатељство“ у „евро-динарима“, овај рок нико не може да одреди тачно, али треба прорачунати да неће проћи много времена, не зато што ће њих спречити закони Владе Косова, већ ће их са пуним правом „додирнути“ гладна и сиромашна класа Косова, а и суочиће се са најновијим „вулканским“ економским и политичким разликама, које ће захватити највише 78 држава, као последица сиромаштва и глади 73 милиона људи.

16. април, 2008.

www.shqiperiaebashkuar.org